

Clubvoorzitter Johan van der Geest: 'Als ik ermee stop, heeft de club een probleem'

Hands on voorzitter ziet continuïteit als bottleneck voor het succes van zelfstandige sportverenigingen

SDO Bussum is een voetbalclub waarbij al sinds 1998 het onderhoud is geprivatiseerd. De club krijgt een gemeentelijke vergoeding voor het onderhoud, maar moet daarnaast de huur van de velden en accommodatie betalen. Het onderhoud in eigen beheer kost dermate veel dat de situatie onder de streep nul bedraagt. Hoe blijft de club bestaan, sterker nog, hoe kan de club floreren? Stichtingvoorzitter Johan van der Geest aan het woord.

Auteur: Santi Raats

Johan van der Geest op de voorgrond, met op de achtergrond zijn dagelijks onderhoudsteam vanuit het UWV.

Sinds tweeënhalf jaar is Johan van der Geest gepensioneerd. De voormalig ICT-manager bij Delta Lloyd is dagelijks op het sportpark te vinden. SDO Bussum heeft het onderhoud en beheer van de twee natuurgras- en twee kunstgrasvelden en het clubhuis ondergebracht in een stichting. Van der Geest is daarvan voorzitter. 'Voorheen ging ik vier keer per jaar op vakantie,' grinnikt hij. 'Nu gaat dat niet meer, daar heb ik het te druk voor.'

Machinepark

Het stichtingsbestuur heeft zich na haar oprichting als een van de eerste dingen georiënteerd op de oprichting van een eigen machinepark. Daarin staat tot nu toe een trekker, een cirkelmaaier, een sleep, een grote blazer, twee grote zuigers, motorische heggenscharen. Afschrijving van de machines komt voor de kosten van de club. 'Wanneer de huidige maaier is afgeschreven, willen we ons oriënteren op een kooimaaier met bak, want als we één maaibeurt van de drie in de week overslaan, blijft het gras op het veld achter,' maakt Van der Geest de kanttekening.

Clubinkomsten

De financiën komen vanuit de gemeentelijke onderhoudsbijdrage, de sponsors en clubactiviteiten. SDO Bussum zit naast een congrescentrum. Op de zonnige dag dat Fieldmanager met Van der Geest spreekt, staan er veertig congresdeelnemers op het veld, die een workshop ontvangen over het voorkomen van *burn out* bij cliënten. 'We werken samen met dat congrescentrum,' legt de stichtingsvoorzitter uit. 'Het gebruik van velden door congresbezoekers draagt bij aan de inkomsten.' De club herbergt ook buitenschoolse opvang en dient als sportterrein voor twee middelbare scholen, waardoor er wekelijks vierhonderd kinderen over het terrein rennen. 'Heerlijk, die drukte,' aldus Van der Geest. 'Liever elke dag volle bak dan dat je als enige rondloopt op een muisstil terrein.' De club beregent zelf met een automatische beregeningsinstallatie en verzorgt het groen op het sportcomplex. Aannemer Van Zijl verticuteert eenmaal per jaar met de Amazone, en doet groot onderhoud inclusief het inzaaien. Tussendoor komt de aannemer ook kunstmest strooien en, als dat nodig is, vertidraïnen.

Hoofdveld prioriteit

Met Van Zijl werkt de stichting SDO Bussum sinds 2,5 jaar samen. Alhoewel Van der Geest scherp wil blijven op de prijs. Elke drie jaar vraagt

hij offertes op bij drie partijen. Van der Geest is tevreden over de aannemer. 'Het was in het begin even lastig om op elkaar af te stemmen. Het is belangrijk om aan de aannemer duidelijk te maken waar de prioriteiten van de club liggen. Wij spelen eerste klasse op zondag en willen dat het hoofdveld er top uitziet. Dat veld is heilig en heeft absolute voorrang. Bijvoorbeeld: zand dat op de andere velden gemist kan worden, mogen ze linea recta naar het hoofdveld rijden. Ik overleg vier maal per jaar met Van Zuijlen.' Het resultaat is dan ook dat het hoofdveld eruit ziet als een biljartlaken, het hele jaar door. 'Bezoekers die vanuit de kantine op het veld kijken van bovenaf, hebben zich wel eens aan het eind van het seizoen hardop afgevraagd 'jullie hadden toch natuurgras?' omdat zij dachten dat er kunstgras ligt. Dat is het grootste compliment dat je voor veldonderhoud kunt krijgen,' glundert Van der Geest.

'Er is werk genoeg te doen voor ons onderhoudsteam, dit kunnen we besparen op de aannemer'

Inzet werklozen

Van der Geest stapte na zijn pensioen naar het UWV om werklozen in te zetten op de sportaccommodatie. Hij brengt ze discipline en werkhethos bij. 'Het werkt prima,' legt hij uit. 'Zij komen elke dag zes uur werken om hun uitkering te behouden. We beginnen om tipt negen uur en ik zorg ervoor dat er hard wordt gewerkt, precies hetzelfde zoals het werken in het bedrijfsleven zou moeten zijn. Daarnaast verzorg ik sollicitatietrainingen, zodat zij weer goed voorbereid zijn op het terugkeren in de arbeidsmarkt. Het aansturen van laagopgeleiden is wellicht anders dan het managen van hoogopgeleiden zoals vroeger op mijn werk, maar werken lukt deze jongens prima, daar gaat het om.' Daarnaast beschikt Van der Geest elke maandagochtend en vrijdagochtend over tien vrijwilligers die helpen met het schoonmaken van de kleedkamers, kantine, het park en die kleine reparaties uitvoeren. Het compacte park met de twee natuurgrasvelden, twee kunstgrasvelden en een groot kunstgras trainingsterrein binnen omheining oogt kraakhelder. Daar zorgt Van der Geest wel voor. 'Als iemand hier een stukje papier op het park ziet liggen, dan hebben ze het daar zelf laten vallen.'

'Het is voor een bestuur helaas makkelijker om te leven bij de dag'

Reputatie

Door Van der Geests *hands on* mentaliteit kunnen bepaalde onderhoudstaken in frequentie naar beneden. Elke maandag na het voetballen trap hij met de zes UWV-jongens de slidings in het veld dicht. 'Dat is puur ter behoud van een goede grasmat. Ik bel Van Zuijlen om te vragen wat we kunnen doen om het onkruid uit de mat te krijgen. Die vertelt me in eerste instantie dat het onkruid in de winter vanzelf verdwijnt, maar op die plekken groeit dan geen gras. Ik wil dat overal het gras mooi blijft uitlopen, dus gaan we in augustus een bespuitingronde doen. Ook houden we onze kunstgrasvelden piekfijn in orde. Er ligt haast nooit vuil op omdat we zo vaak schoonmaken. We beschikken zelf over een grote voorraad rubber-infill, dat vullen we zelf bij. Onze kunstgrasvelden zitten nooit onder de minimumnorm met hun infill-niveau.' Dat Van der Geest overal zo dicht bovenop zit, geeft hem een reputatie. 'Clubleden zeggen wel eens, 'daar heb je hem weer'. Ik zie alles. Maar daardoor houd ik met gemak de werklozen en vrijwilligers aan het werk, want er is werk in overvloed! Als het regent, kan het onderhoudsteam de kleedkamers schoonmaken en als het heel erg lang regent, kunnen ze binnen gaan schilderen. Er zijn genoeg dingen te doen. Maar vooral is het van belang om de touwtjes strak in handen te houden, omdat onderhoud gewoonweg veel geld kost. Daarom moet het onderhoud op zijn minst goed gebeuren.'

Onderhoud op maat gewenst

De aannemer die de mat had aangelegd, hield vast aan het standaard onderhoudscontract. Hierin werd het vuil machinaal opgeveegd en de veldranden bespoten op straatgras. Totale kosten van de bewerkingen: 5.300 euro. 'Totaal niet nodig bij ons, want er kwam nooit vuil van de velden en er stond ook nooit onkruid langs de velden. Dit halen mijn UWV-jongens er handmatig uit. Veel beter dan doden door bespuiten.' Van der Geest wilde deze werkzaamheden stopzetten, maar kreeg onderhandeling niet voor elkaar. Daardoor is hij van aannemer gewisseld. 'Er was na drie jaar geen noodzaak meer tot garantie. We hebben het onderhoud van de kunstgrasvelden aan Van Zuijlen gegeven. Met hen kunnen we al het onderhoud op maat

afstemmen. Ook herstellen zij hun fouten: vorig jaar kwam Van Zuijlen zelf met een aantal man terug nadat er oneffenheden in het veld waren door een niet goed afgestelde verticuteermachine. Zij hebben handmatig de schade hersteld.'

De toekomst

Van der Geest is pragmatisch, maar vooral realistisch. Hij ziet een opvolgingsprobleem voor de continuïteit van clubs die zelfstandig zijn: 'Clubs zijn afhankelijk van hun vrijwilligers. Als ik er morgen mee ophoud, heeft de club een ernstig probleem. Want dan is er niemand meer die dagelijks de werklozen aanstuurt. Ik kom bij veel andere sportverenigingen over de vloer. Zij zouden best dezelfde situatie willen als SDO Bussum, maar zij hebben de vrijwillige capaciteit niet.' Het vinden en enthousiasmeren zou een bestuurlijke taak kunnen zijn, maar de realiteit is volgens Van der Geest een stuk weerbarstiger: 'Zo lang er genoeg vrijwilligers zijn, maakt een bestuur zich niet druk om het management van de vrijwilligerspoule. De bestuursmentaliteit is veelal ad hoc. Dit zou beter kunnen, maar is niet onbegrijpelijk. Een bestuur heeft veel taken op zijn bordje. Het is gemakkelijker om te leven bij de dag.'

Henk Slootweg

Mooie initiatieven maar hoe vul je als aannemer je 5% SROI in?

Stuur of twitter dit artikel door!

Scan of ga naar:

www.Fieldmanager.nl/artikel.asp?id=17-4820